баня при разни видове на рибите: илан-баня, илан-баня, тордеран-баня, кая-баня и др. турска да се различават от сложени те с бан, тед, като лиян-баня, тед от сладкото блага патрда

Балъкчилък (чта) риболовство, рибарство.

Балъкчия (ста) риболовец, рибар. § турците под това лице често разбират Русия.

Бамбакарен, а, о, ни (чта) памучен: Да извайм три ста чакти памучно — бамбакерно. М. 88. Да покрием лице едно лице — с памучно бамбакерно М. 182. Застана е нейни гяка, на постели бамбакерни. М. 434. Що тия лице подбулило, като памучно бамбакерно, М. 579. Вечер та едни ковчег, во кой клавает бамбакерно сяне, ячмен и три ябонка, го изтрамчает у момата со другчиарите. М. 518.

Бамбак (чта) в. памук. Варвар.

Бамбук, в. памбук, памук.

Бамбарз, в. бумбар и 2) бръмбар

Бамбара (ста) плесена или сухена шубара, тъмнена с памук, дулвастен отгорда пухава; окъчлевена, слабана. 2) пухав, кадрав, пеушав човек.

Бамбаркукат, гл. богор. Запъхлябитда, в. цукат.

Бамбашка, прил. и ~~нар.~~ съвсем особен, инакъв; нр. другояче, съвсем инак. Моя е един бамбашка човек. Изденасе по бялого и Заостак.

Бам-бум пасл. употребява се при разказвания за грим от пушки и топове.

Бамтели, коеми що растят под земята у чина, оставени си бам-тели; стусиля луча

Бамия (ста), раст. ~~при проскурняк~~: питер, бамия, растивици. Пк. 68. Зелие уе, моровци и бамия сядне по пъдуно по подредени редчи на длъг. Пк. 69. Подир приготвают малко удрачен пук, който заедно с 100-200 очистени бамии, нареждат ги реф в тенджерата, налеят масната вода варят ф. 2к. 40.

Бамия, в. бамия. Гаров.

Бамя (ста) ~~тоа е друг бамия, бамия~~ ~~бамия. Кук. по проскурняк. Зелена~~ бамя, суха бамя ~~бамя~~ ~~Бамя е друга различна гозба~~ бамя на трасол, или бамя с месо, постно гозвена.

Бамяджия (ста) който сади и продава бамя, или който обича да яде бамя.

Банчей (чта) Балъкчия, чалъмлъ, халосник. § Говаря на руск. Краснобай. — Банчеи село от Тракия, вчерашни копиби.

Банчей, дума без значение придавана обикновено подир думата ичал, ~~подирдумата на свойствено в т. руски~~ ~~Банчей да турбавя~~ ичали банчеи.

Бан(чта)-ове. В по-старо време управител или какъв на някой крайна, като дере бей, с особени правали войсководец, ~~ста~~ Калиница, калитера, чудо млад коня ковеч, чеко пранца бан на войска. — Бан да умре бан да тръгне, да остане чудо млад, да си вземе калиница. Ч. Но петре бане вино пие с кръчмарица Ч. 342. Накалиле Стефан бан, Сербинове, се кралъвова. Ч. 303. Етъ бане, Стефан бан. Ч. 304. Токалиле е хрен Десо, Сите краневе, бане ве, Сите ме гости да войдат. Ч. 349. Тъ си събра дъ нечуви банове,